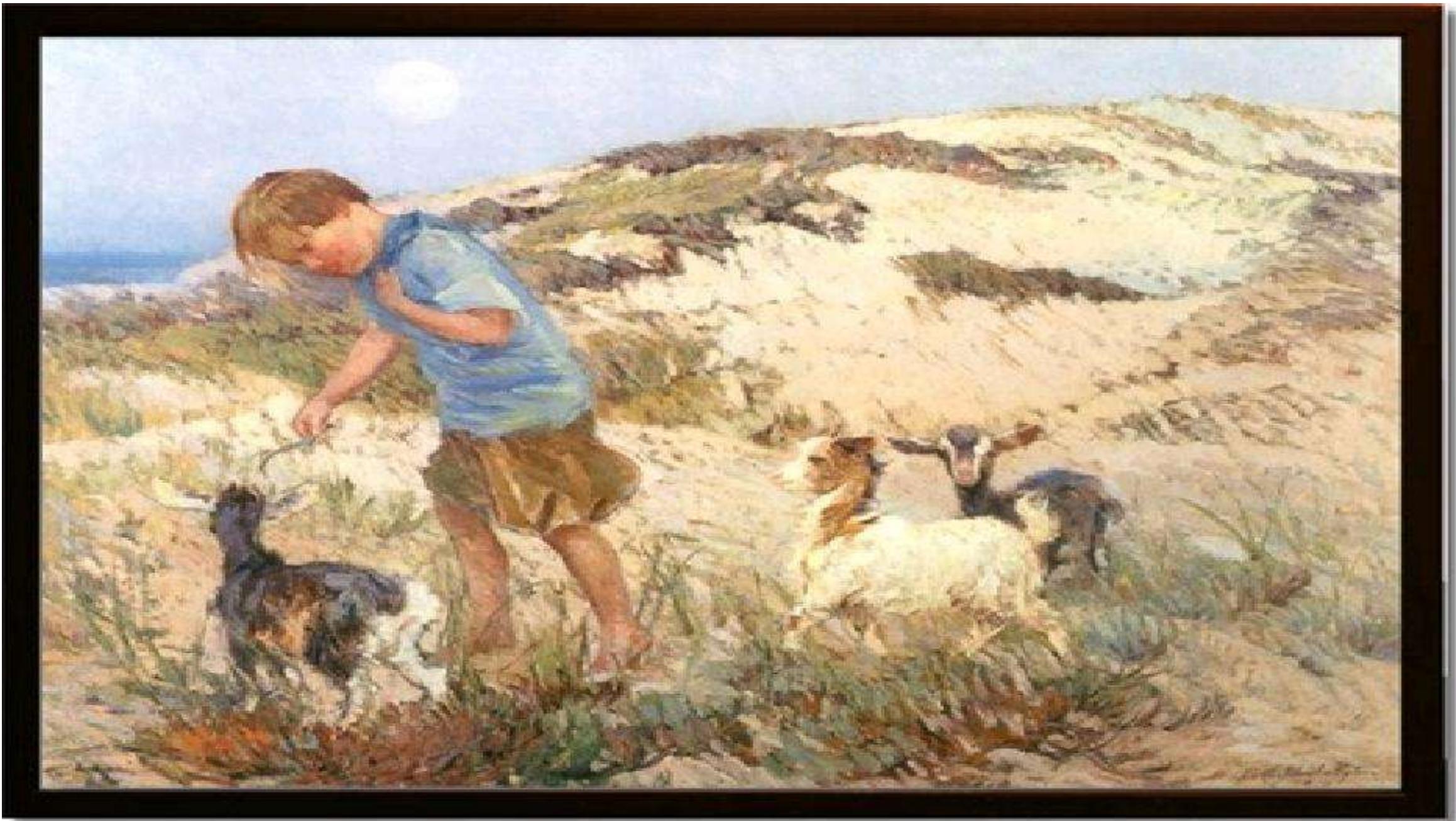

నాన్నా! వులి కథ

అడవి ప్రక్కనే ఒక ఊరు ఉండేది. ఆ ఊరిలో రంగన్న అనే కొంటే పిల్లవాడు ఉండేవాడు. రంగన్న ఒకరోజు తండ్రిలో కలిసి పాలం వెళ్లాడు.

"నువ్వు ఈ మేకలకు కాపలా కాస్తూ చెట్టు కీంద కూర్చు. పులి వ్స్తే గట్టిగా పిలు. వెంటనే మేము వచ్చేస్తాం" అని రంగడి తండ్రి పాలం వని చేసుకోనాగాడు.

కానేపటికి అతనికి ఏదైనా కొంటే వని చేయాలనిపీంచింది. వెంటనే "నాన్నా! పులి, నాన్నా! పులి" అంటూ అరిచాడు.

పొలంలో పని చేసుకుంటున్న రంగన్న తండ్రి, కూతీలు పరుగెత్తుకుంటూ వచ్చారు. "హా... హా... పులి లేదు గిలి లేదు. ఊరికే తమాళా చేసాను" అన్నాడు రంగన్న. వాళ్ళు రంగన్నుని మందలించి తిరిగి పనిలోకి వెళ్ళపోయారు.

కాసేపయ్యక మళ్ళీ రంగన్న మొదటి సారిలానే "నాన్నా! పులి, నాన్నా! పులి" అని అరిచాడు. నిజంగా పులి వచ్చిందని రంగన్న తండ్రి, కూతీలు మరలా పరుగు పరుగున వచ్చారు. కాని పులి కన్నించలేదు. వారు కోప్పుడి వెళ్ళపోయారు.

by Venugopal

కానేపటీకి నిజంగానే పులి వచ్చింది. రంగన్న 'నాన్నా! పులి'
అని అరిచాడు. రంగడి నాన్న, కూరీలు మరలా తమాషాకే
అరుస్తున్నాడని అనుకుని ఎవ్వురూ రాలేదు. రంగన్న భయంతో
వణికిపోయి తెట్టుటాటున దాక్కున్నాడు. తనను తాను రక్కించు
కున్నాడు. పులి రెండు మేకలను దొరకపుచ్చుకొని అడవిలోకి
పరిపోయింది.

అందుకే తమాషా కోస్తమైనా అబద్ధం ఆడకూడదు.

by Venugopal

